

[Aksel Larsen.]

bor i en Landkommune, være bestemmende for deres Skæbne, og saa skal de forbeholdes til Tvangsarbejde ved Landbruget for den Løn, Landbruget vil give dem.

Der siges ganske vist i Lovforslagets § 5 noget om, at der skal gives en Løn, som er saa stor, at den ikke berettiger dem til Arbejdsvægning i Henhold til Arbejdsløshedslovens Bestemmelser. Vi ved godt, hvad det betyder; det er den paa Egnen gængse Betaling, saa der er ingen Fare for, at Lønnen af den Grund stiger ved Landbrugsarbejde. Tværtimod, naar man nu har Garantier for, at man faar den fornødne Arbejdskraft, uanset hvor lav en Løn man betaler — for saadan er det praktisk —, saa er der ingen Fare for, at Lønnen nogetsteds bringes op paa et nogenlunde rimeligt Niveau.

Jeg ved ikke, hvorfor det, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen mente, skal være en særlig Fordel ved Lovforslaget, at det fortrinsvis rammer de unge. Det syntes det ærede Medlem var saa aldeles udmærket. Jeg indser ikke, at det er en Fordel, og jeg kan ikke indse, hvad det er for et makabert Argument at køre op med, at vi maa tænke paa, at de Byrder, der lægges paa dette Lands Befolkning, ikke staa i Forhold til de Byrder, der lægges paa Befolkningen andre Steder. Det er vel ikke Meningen, at vi skal stræbe efter at faa det lige saa galt, som de har det andre Steder? Maa vi ikke have Lov til at have det lidt bedre herhjemme, hvis det er muligt at skaffe det? Det er overhovedet ikke noget Argument at køre op med. Det ærede Medlem, der udtalte sig i denne Retning, var sikkert indigneret, da Ministeren for offentlige Arbejder for nogen Tid siden forklarede, at der var ingen Grund til at være ked af den nye Benzin-Enøre, for Benzinbeskatningen i Danmark var stadig væk ikke saa høj som i visse andre Lande. Jeg tror nok, at der raadede ligefrem Enstemmighed i Tinget om, at det var et mærkværdigt Argument for en Forhøjelse af Benzinbeskatningen; men det er lige saa mærkværdigt at komme og paastaa, at de unge Mennesker i andre Lande har det endnu værre end her, og derfor skal man ikke være ked af, at der indføres Stavnsbaand for dem.

Det er muligt, at man ved Lovforslagets Bestemmelser i § 1 virkelig kan faa sikret den fornødne Arbejdskraft til Tørvemoserne, til andre store Arbejdspladser og til de forskellige offentlige Arbejder, som Stat og Kommuner og andre maatte iværksætte, og som nærmere beskrives og defineres i Lovforslaget. Det er muligt; jeg er ikke

absolut sikker paa det, jeg tror, man vil faa mange og store Bryderier med at administrere denne Lov, men lad os i hvert Fald gaa med paa, at det er muligt. Saa forekommer det mig, at Lovforslaget definitivt gaar imod det Princip, der er hævdet ved en anden Lov, vedtaget af dette høje Ting, og som den højtærede Socialminister har kæmpet drabeligt for at faa gennemført. Det drejer sig om Loven om Nødhjælpsarbejder.

Ifølge denne Lov skal der ved Nødhjælpsarbejder betales en lavere Løn pr. Time eller en lavere Akkordløn, end der normalt betales ved den Slags Arbejde, og samtidig skal Arbejdsgugen være væsentlig kortere end den normale Arbejdsuge. Begrundelsen herfor er den, at saa vil de paagældende Arbejdere paa Grund af, at deres Ugeførtjeneste er saa ringe, blive animeret til saa snart som gør ligt at søge over i det private Erhverv. Dengang det blev vedtaget, sagde vi, at det var en meget daarlig Begrundelse, og det holder vi fast ved; men vi ønsker at paapege, at nu slaar man selv Benene væk under det, for nu siger man udtrykkeligt, at det skal være Nødhjælpsarbejderne forbudt at søge over i det private Erhverv, til Tørvegravning og andet Arbejde, som der findes en hel Del af, som sagt, ikke mindst i Jylland. Det maa de ikke søge over til, det Arbejde, som findes maaske netop paa de Egne, hvor de er udkommanderet til Nødhjælpsarbejde; det er overhovedet forbudt at søge Arbejde, og Arbejdsgiverne forbudt at antage dem, og hvis de gør det alligevel, skal de fyres, for Arbejdsgiveren maa kun tage dem, han faar anvist fra Arbejdsanvisningen.

Jeg henstiller i hvert Fald, at Ministeren ikke tier stille, men udtaler sig om denne Sag; for det mindste, man kan forlange, er vel en klar Erkendelse af, at man mente ikke noget som helst med den Begrundelse, man i Fjor gav for, at Lønnen ved Nødhjælpsarbejderne skulde være saa lav, som det er fastsat, at det kun var en Begrundelse, man gav for at faa det til at glide ned.

Jeg er meget betænkelig ved Bestemmelserne om, at man saadan kan tvangs-anvise Arbejdere fra Egn til Egn. Det bliver i Praksis ikke til stort andet end Deportation, og det maa karakteriseres saa haardt, netop fordi der ikke her gives sociale eller lønmæssige Garantier. Man kan efter dette Lovforslag kommandere Arbejdere fra København, med deres Familier i København, over til at udføre Nødhjælpsarbejder paa